

FORRÁS

VII. évfolyam 1. szám

2021. január

A NAGYVÁRAD-ÚJVÁROSI SZENT LÁSZLÓ-PLÉBÁNIA HAVILAPJA

Az aggasztó jelen a reményteli jövő felé irányított bennünket.

A 2020-as esztendő az események tükrében

Az év első napján Szűz Mária Istenanyaságát köszöntöttük, és minden szentmise után idén is kaptak híveink „Szentgenerátort”, azaz egy papírlapon védőszenetet, annak képével és életrajzával, így is erősítve a vertikális kapcsolatainkat.

Január 2-án elkezdtük a házszenteléseket. Az első három nap Ft. Szűcs Attila, Ft. Giosanu Leonard, Ft. Mihály Balázs, Ft. Kurila Gábor és Ft. Nagy Tibor atyákkal végeztük a szenteléseket, odafigyelve, hogy ekkor vannak a hívek leginkább otthon. A többi napokon egyedül végeztem a házak megáldását, január 9-ig bezárólag mintegy 733 családot kerestünk fel összesen.

fotó: v.l.

Január 5-én, elsővasárnap volt templomunk örökös szentségimádási napja. Délután 14 órától az esti szentmise kezdetéig végeztünk szentségimádást, összesen mintegy 100 személy.

Január 6-án, Vízkereszt ünnepén templomunkban is elvégeztük a vízszentelést, idén azonban előre elkészített kis üvegekbe tettünk szenteltvizet és azt vihették haza a közösség tagjai, ezzel elkerülve az üvegek töltögetésével járó kellemetlenséget és jobban szolgálva az ünnep és a szenteltvíz méltóságát is. A Litera Print nyomda kivitelezőként nagyon frappáns és illő lelki üzenetet szerkesztett az üvegekre: „*ha mi tisztulunk, a világ is tisztulni fog*”.

A Kovács házaspár szervezésében idén is folytatódott a házaspárok számára az „*Egy mázsa szén vagy egy marék gyémánt*” elnevezésű képzés-sorozat, ami Pécsi Rita előadásaiból állt. Az első alkalomra január 10-én került sor, újra sok jelentkező házaspárral.

Január 15-én volt az egyetemista kollégiumban a házszentelés. A plébánia épületében kezdtük a szertartást, mindenki közös részvételével, majd sorban a szobákban történt a szentelés az egyetemista fiúk ministrálásával, végül pedig az udvaron a közösség tagjait meleg borral és zsíros kenyérral vendégtük meg.

Január 18. és 27. között került megrendezésre városunkban az *Ökumenikus Imabét* a Krisztus-hívők egységéért. Idén ifjúsági programmal történt a nyitás, majd január 19-én, vasárnap délután a római katolikus székesegyházban gyűltünk össze közös imára – ekkor templomunkban nem végeztünk esti szentmisét. Plébániánk két alkalommal képviselte egyházunkat, január 20-án hétfőn az evangélikus közösségnél, illetve január 27-én, hétfőn a magyar baptista imaházban.

Január 21–25. között testvérplébániánkhöz Vredenbe látogattunk egy 11 fős csoporttal: Voiticsek Árpád és Ilona, Veres Julianna és Bernadett, Balogh Ildikó, Kovács László, Fodor János, Bakos Róbert, Hatvani Gizella, Fábíán Bernadett, valamint Pék Sándor. A Debrecen-Dortmund légi útvonalon érkeztünk meg, majd rögtön a landolás után a FC Schalke 04. labdarúgóklub sportlétesítményét látogattuk meg, ami lelki szempontból is jelentős volt, hiszen a stadionban központi helyet foglal el a kápolna. Aznap Vredenben találkoztunk több régi ismerőssel, akik vacsora keretében üdvözölték a látogatásunkat.

Január 22-én iskolás szentmisén vettünk részt, majd a plébánia lelkipásztori csapatával találkoztunk. Délben a helyi kórházat látogattuk meg, ahol ebéddel vártak minket, majd a plébánia közösségi termében közösségi est volt, amikor Rainer Pag a gyalogos zárandoklatáról képes beszámolókat tartott. Ez a vetítés az estnek egyik csúcspontja volt, hiszen komoly érzelmek ébredtek ennek a „legendás” teljesítménynek a kapcsán. Január 23-án szerdán közösen, nagy busszal egy bencés kolostorhoz utaztunk, ahol egy szerzetes atya előadást

tartott a rendi életről. Ez után ebéd volt, majd a Billerbecki Szent Ludger domban közös szentmisét ünnepeltünk. Csütörtök délelőtt Lüntenben vettünk részt szentmisén, majd Zwillbrockban, a barokk templomban tettünk látogatást. Este zenei matinén voltunk a Georgianum Gimnáziumban. Sok élménnyel és örömmel megajándékozva érkezünk haza Nagyváradra.

Február 2-án Gyertyaszentelő Boldogasszony napja vasárnapra esett. A gyertyákat képpel és üzenettel láttuk el, és a szentmise után Balázs-áldást osztottunk.

Február 7–9. között szervezték meg Szatmárnémetiben a Kárpát-medencei Egyetemi Lelkészségek Találkozóját (KELET) a görögkatolikusokkal közösen. A program péntek este a Szent Miklós görögkatolikus templomban vette kezdetét imádsággal, majd közös, kötetlen hangulatú vacsorával folytatódott. Részt vettek a budapesti, szegedi, győri, szombathelyi, kolozsvári, temesvári és nagyváradai római katolikus, illetve a budapesti, debreceni, nyíregyházi görögkatolikus egyetemi lelkeszségek. Szombaton reggel az ima után Schönberger Jenő szatmári római katolikus megyés püspök úr előadását hallgattuk meg, majd Peleskére utaztunk, ahol a falu görögkatolikus templomába látogattunk el, illetve hagyományos disznótoros ebédet kaptunk, helyi néptáncsal körítve. Délután városnézés, este pedig bál volt. Vasárnap az ünnepi szentmise után közös ebédrel ért véget a találkozó, amin öten képviseltük közösségünket.

Február 11-én a Betegek Nemzetközi Világnapján Böcskei László megyés püspök és a város papsága templomunkban ünnepi szentmise keretében szolgáltatta ki a híveknek/időseknek a szent kenetet. Mintegy 200 hívó járult a betegek kenetéhez, amit az otthoni plébániákon történt felkészítés után vehettek fel. Szép egységet éltek meg a város papjai, illetve hívei. A szentmisében a beszédet a főpásztor mondta, a szent kenetet pedig négy lekipásztor osztotta ki a híveknek.

A *Házasság Hete* rendezvénysorozatba az idei évben is bekapcsolódtunk. A szervezés nagy részét Kovács László és Katalin vállalta fel 2020. február 9. és 16. között. Február 9-én, vasárnap megnyitottuk a hetünket, majd a következő programokat szerveztük és kínáltuk fel: február 14-én, pénteken este a Posticumban egy vacsorát készítettünk elő a házaspárok részére „*A szerelem íze - tápláld a kapcsolatot*” mottóval. A teltház programra a fogások mellé olyan feladatokat, gyakorlatokat készítettünk elő, ami egy nagyon bensőséges és megható légkört teremtett a párok beszélgetése által. Február 15-én, szombaton este a Szent László Gimnázium kápolnájában a „*Házaspárok útja*” 16 állomásának elmélkedését imádkoztuk végig, amit minden stációban olyan család végzett, akik éppen abban az életszakaszban vannak, akik éppen azt az életérzést élik. A meghatódottság sok könnyet csalt a résztvevők szemébe.

Február 16-án, vasárnap a 11-es szentmise után előbb a házaspárok férfi tagjai feleségeiket, majd a feleségek a férjeiket áldották meg, és ajándékba egy hűtőmágnest kaptak „*A házasságunk munka!*” felirattal. Nagy köszönet és hála Kovács Lászlónak és Katalinnak a szervezésért.

Február 23–25. között az idei utolsó három farsangi napon tartottuk az engesztelő szentségimádást és lelkigyakorlatot, ami a káptalan fogadalma (a nagy árvíz miatt). A szentmiséket Mons. Fodor József nagyprépost végezte, ő tartott lelkigyakorlatos szentbeszédet is. A szentségimádást a káptalan tagjai: Kiss Albert, Májernyik Mihály és Dr. Lőrincz Ottó kanonok urak imádkozták a szentmise előtt.

A triduum utáni szerdán kezdetét vette a nagyböjt, a bűnbánati idő, amellyel húsvétra, legnagyobb ünnepünkre készültünk. Hamvazószerdán, illetve nagyböjt első vasárnapján volt hamvazkodás a hívek számára. Nagyböjti elhatározásunk plébániai szinten a „*közönségből közösség*” címet kapta. Sorra, lezárt borítékban „házi feladatot” vittek haza a hívek, amiben ilyen kérdésekre lehetett válaszolni: Miért szeret (a Szent László) templomba járni?; Mi a hobbija, érdeklődése, kedvtelése, közösségi élete?; Miben segíthetnének mások?; Miben tudnék én segítséget nyújtani?; – és azt terveztük, hogy a válaszokat a *Forrásban* közöljük, hogy a plébánia tagjai megismerjék egymást, a *közönségből* egyre inkább *közösség* legyen.

Nagyböjtben, pénteken és vasárnap 17.20-kor keresztutat imádkoztunk – ez minden nagyböjtben így szokás templomunkban. A plébánia női imacsoportjai képviseltették magukat 2020. március 6-án a Keresztény Nők Világnapján, amit idén a zimbabwei nők készítettek el „*Kelj fel és járj!*” mottóval.

Március 11-től Romániában felfüggesztették az iskolai és óvodai oktatást a SARS-CoV-2 vírus terjedését megelőző szándékkal. A püspökök már korábban intézkedtek a szenteltvíz, illetve más liturgiát illető biztonsági megfontolásról. A plébániai hittan oktatást is felfüggesztettük erre az időre, illetve a 2020-as évi Bihar megyei gyermekotthonok találkozóját, amit március 29-re terveztünk, lemondtuk.

A rendelkezések egyre szigorúbbak lettek. Felfüggesztették a felsőoktatási tevékenységet, aminek következtében a bentlakó diákjainkkal úgy egyeztünk meg, hogy azonnal hazautaznak és elhagyják a bentlakást. Jó, hogy ezt így tették, hiszen előbb a nemzetközi vonatkozlekedés állt le, majd sorra több közlekedési tilalom lépett érvénybe.

Március 15-én, nagyböjt harmadik vasárnapján a templomban már csak 100 hívő jelenlétében lehetett szentmisét ünnepelni, ennek megvalósításáért újra négy szentmisét tartottunk 8.00, 10.00, 11.30 és 18.00 órakor. A 65 éven felüliek, illetve átlagban az idősek képezik a legveszélyeztetettebb réteget. Március 15-ét követően még csütörtökig lehetett szentmisét végezni a hívek

részvételével, ám március 19-től semmilyen vallási tevékenység nem megengedett a templomok zárt tereiben, csupán szabad téren és ott is csak 50 fő részvételével. Ennek értelmében március 22-én, vasárnap, nagybőjt 4. vasárnapján csak a székesegyház előtti téren végeztünk szentmiséket 8.00, 10.00, 11.30 és 18.00 órától felváltva, közben gyónási lehetőséget is kínáltunk a híveknek, de rendkívül kevés ember jött már el. Az idősek szinte mind távol maradtak. Ettől az estétől Romániában kijárási tilalom volt, csak igazolással, engedéllyel lehetett elhagyni a lakást, főleg az idősek védelmében. A templomot naponta egy időre kinyitottam, akkor ott elvégeztem a szentmisét is a szándékoknak megfelelően. A város kihalt volt, alig-alig közlekedtek autók, emberek. A média folyamatosan a témával foglalkozott, Olaszországban drámai volt a helyzet. Csak az élelmiszerüzletek és a patikák voltak nyitva. Minden idős közösségi tagot telefon segítségével elértünk, hogy segítségnyújtást kínáljunk. Egyelőre mindenki rendben volt. A teljes személyzet otthon tartózkodott a kijárási tilalom miatt. Igencsak különös volt a teli templom után magánmiséket végezni. Kérdéssé vált a húsvét megünneplése, illetve az elsőáldozás és más ünnepek megtartása.

2020 áprilisában a kijárási tilalom miatt az elsőpéntekeseket telefonon hívtam fel. Biztosítottuk egymást imáinkról és az egészségért aggódva mindenki a vírusveszély és a járvány végét várta. A szükségállapotban kiadott katonai rendeletek egyre szigorúbbak és óvatosságra intettek. Virágvasárnap, április 5-én, magánmise keretében szenteltem meg a barkákat és tettem ki a zárt templomajtó elé, hogy aki szeretne hazavinni, így megtehesse. Virágvasárnap idén elsővasárnap is volt, ekkor jelenik meg plébániánk havi értesítője is a *Forrás*, amit a hívek a szentmise után hazavisznek magukkal. A rendkívüli helyzetre való tekintettel élővideós, online *Forrást* készítettünk, ami azért is nagyszerűnek bizonyult, mert az emberek legalább láthattak pár arcot a közösségből. Többen csatlakoztak is és üdvözlő rövid videókat töltöttek fel a plébánia közösségi oldalára.

Húsvét 2020 - a kijárási tilalom miatt legnagyobb ünnepünket, Jézus feltámadásának az ünnepét zárt ajtó mögött tartottuk meg a Szent László-templomban is. Az egyházmegye rendelete alapján egységes időpontban történtek a szent cselekmények.

Nagyszünetkor olajszentelési szentmise volt a székesegyházban a papok részvétele nélkül. Az utolsó vacsora emlékmiséjét egyedül ünnepeltem a templomban (persze lábmosás és minden más szertartás nélkül), a maga bensőségében és lelki összeszedettségében. Nagypénteken 15.00 órakor keresztúti imát végeztem - szintén zárt templomban -, majd 18.00 órakor a nagypénteki szertartást. A nagyszombati szertartás, a feltámadás ünnepe este 20.00 órától volt a templomban, egyedül egészen sajátos hangulatú volt. Jézus

feltámadásának a szelíd, csendes fénye átragyog minden sötétségen, homályon. Szent sírt rendeztünk be, Jézus iránti szeretetből. Húsvétvasárnap reggel a templomban mindenki ételeit megáldottam, miután az ünnepi szentmisét az ünnep első és második napján is egyedül végeztem el.

Nagyon nehéz megfelelő kifejezéseket találni a lelkiállapot leírására. Az aggasztó jelen a reményteli jövő felé irányított bennünket. Hitünk erő, és Jézus feltámadott! Valóban feltámadott! Ez a legfontosabb üzenet.

Az ünnep alkalmából a munkatársakkal minden hívőt próbáltunk telefonon elérni, felköszönteni és lelkesíteni. Boros Mária irodai alkalmazott ezen a téren remek munkát végzett.

Május 15-én véget ért a két hónapra meghirdetett szükségállapot (stare de urgență) és kijárási tilalom. Mindenkit megviselt ez az időszak, persze a lelki igényeket igyekeztünk kielégíteni. A püspökség minden nap élőben szentmisét közvetített (itt nekünk nem volt erre alkalmas felszerelésünk), akik gyónást szerettek volna végezni, azokat a plébánián vagy a templomban fogadtuk. Az Oltáriszentséget többször házhoz vittem, és amennyire tudtam a családokat is látogattam, persze az idős, beteg (elsöpéntekes) személyeket nem. A májusi *Forrást* is filmszerű, online formában készítettük el.

Május 17-én, vasárnap (Húsvét 6. vasárnapja) engedélyezték a közösségi szentmise bemutatását, csak nyílt téren, megfelelő távolság tartásával és szájmasczkkal. A székesegyház előtti téren gyűltünk össze, ott voltak a szentmisék a zuhogó esőben, mégis valami személyes meghatottságban, hogy „minden rendben..., minden rendben lesz... és tudunk még közösen szentmisét ünnepelni a templomban is...”

A Szent László-templomnál a tér alkalmatlansága (zaj, villamosok, autók, közlekedés) nem tartottunk még közösségi szentmiséket ebben az időszakban, csak vasárnap 11.30-kor a székesegyház előtti téren gyűltek össze a hívek és ünnepeltük a vasárnapot. Pünkösdkor is nagyon zord időnk volt, de sokan hősiiesen állták az összes megpróbáltatást. Pünkösdhétfőn néhány lelkes közösségi tag bátor kezdeményezésére (szimbolikusan, de intenzíven) megemlékeztünk templomunk megmentéséről. Imádkoztunk a templomban, majd néhány gyertyát gyújtottunk és virágot is tettünk a templom falára, sajnos szervezni még nem mertünk semmi többet, illetve még nem lehetett, de már nagyon várta mindenki a találkozások örömét és a templomban a szentmisék megszokott megünneplését.

Szentháromság vasárnapján, a váradszöllősi templom búcsúünnepén szintén a téren ünnepeltük a szentmisét, szép napos időben – az **június** első vasárnapja volt –, nagy öröm, hogy a *Forrást* már nyomtatott formában hoztuk el és osztottuk ki híveinknek, illetve minden érdeklődőnek. Nagy

köszönet a szerkesztő Voiticsek családnak a sok-sok munkáért és töretlen lelkesedésért.

Június 22-től vissza tudtunk térni a templomba és a hétköznapi szentmiséket közösen a hívekkel ünnepelhettük meg, persze az előírások értelmében 2 méter távolság betartásával, így egyik padban kettő és a háta mögött lévő padban maximum egy személy foglalhat helyet, a hétköznapi napok során ez nem jelent problémát. A hétköznapi szentmisét látogatók 90 százalékban rendszeresen visszatértek.

Június 27-én, Szent László király napját, templomunk búcsúünnepét a székesegyház előtti téren ünnepeltük meg. Ezzel a szentmisével az egész város, sőt az egyházmegye is hordozta Szent László kultuszát, hiszen a zarándoklati napot nem lehetett a hívekkel ünnepelni, csak online. A főpásztor mutatta be a szentmisét, Szabó Ervin várad-olaszi plébános atya prédikált. A hívek szép számban kapcsolódtak be Szent László szobra körül, mi pedig az oltárkép másolatát is kivittük a térre, ezzel is otthonosabbá téve az alkalmat.

A búcsúünnepet követően, június 28-án, vasárnap már a templomban ünnepeltük a szentmiséket a megszokott időbeosztás szerint, vagyis reggel 9.00, 11.00 és este 18.00 órakor. Ezen az első vasárnapi alkalmon az egykori templomba járók 30 százaléka tért még csak vissza. Valószínű sokan még nem értesültek, illetve olyanok is lehetnek, akik bizonytalanok voltak, vagy éppen féltek.

A plébániai irodán és a személyzet beosztásában is igyekeztünk a stabilitásra visszatérni, Elek István úr – aki nyugdíjasként bedolgozott a sekrestyében – már nem tért vissza ehhez a szolgálathoz.

Július első hetében az elsöpéntekes betegeket is újra látogattam, 30 százalékban még bizonytalanok voltak és inkább augusztusra kérték csak a látogatást.

A megszorítások ellenére nagyon aktív szolgálatot végzett a plébániai Szeretetszolgálat csoport. A németországi jötevők fáradhatatlan munkájának köszönhetően érkeztek felajánlások, amit az itteniek Lakó Eszter vezetésével szorgalmasan osztottak ki a városban a plébánia tagjainak, illetve nemcsak a városban és nemcsak a mi közösségünk rászorulóinak.

Az idei év egy jelentős megvalósítása a kolozsvári iroda kivitelezésében elkészült projekt, a templomunk állapotát illetően. A Consolidem Kolozsvár tervezőiroda a templom állapotát a tetőszerkezettől egészen az alapokig felmérte és július végén el is hozták a tanulmányokat, hogy így pályázni lehessen és elindulhasson a templom teljes felújítása. A legszükségesebb a tető héjazatának a cseréje lenne.

A nagyvárad Hálós fiatalok a plébánián, illetve az egyetemista kollégiumban tartották a csapatépítő lelki hétvégéjüket. A programot közösen állítottuk

fotó: v.i.

Vredeni látogatás, január 21-25.

fotó: v.á.

**Betekek kenetének
kiszolgáltatása, február 11.**

fotó: v.á.

Triduum, február 23-25.

Házasság Hete, február 9-16.

A Szent László-templom búcsúünnepé – a székesegyház előtti téren, június 27-én

fotó: varad.org

fotó: Ciucur Losonezi Antonius

fotó: v.i.

Gertyagyújtás pünkösdhétfőn

fotó: varad.org

Vánkos Alex papszentelése, augusztus 21.

fotó: Rejtő Regina

össze és a mintegy 20 fiatal az első napon, vagyis csütörtökön (2020. június 30.) Szent László lelkiségével és kultuszával ismerkedett meg. A második nap a város szerzetesi történetével és a szerzetesi jelenléttel foglalkoztunk, illetve délután a Rulikowski temetőben sírok takarításával önkéntes munkát végeztünk. Szombaton, egyben a lelki napok utolsó alkalmával, Újpalotára zarándokoltunk ki gyalog és az ottani templom és történelem értékeivel ismerkedtünk. Ennek a lelki hétvégének az volt a célja, hogy a saját, helyi értékeinket ismerjük meg, illetve azokban erősödjünk, gazdagodjunk.

Augusztus 15. – Szűz Mária mennybevételét – a székesegyház búcsúünnepét közösen ünnepelte a város katolikus népe. Augusztus 14-én, pénteken este 20.00 órakor szentségimádás volt a székesegyház előtti téren, majd Mária-köszöntő. Szombaton este 18.00 órakor pedig püspöki szentmise volt, szintén a téren, a járványügyi előírások betartásával.

Augusztus 16-án, vasárnap este a *Duo Varadiensis - 1985*, Thurzó Sándor és Lucian Malița művész urak *Musica sacra Ave Maria* címmel a Szent László-templomban komolyzenei hangversenyt tartottak szép számú érdeklődő jelenlétében Bihari Sándor, Cuteanu Marius, Saint Saens, Kovacevic, Marchesi, Bach-Gounod, Donizetti és Lambiotti műveiből, amelyeket az Ave Maria ima ihletett.

Augusztus 20-án, államalapító királyunk, Szent István ünnepén a Szent László Egyesület megszervezte az új kenyér megáldásának ünnepét a református, katolikus, evangélikus, unitárius és görögkatolikus lelkipásztorok szolgálata által. Az imákat és áldásokat népdal és tánc is kísérte, a szertartás nemzeti imánk eléneklésével ért véget. A járvány miatt a szertartás az újvárosi református templom udvarán volt, és élőben közvetítették.

Augusztus 21-én, pénteken délután 18.00 órakor a székesegyházban volt Vánkos Alex papszentelése. A szentmisét és a szentelést Böcskei László megyés püspök végezte a jelenlevő papsággal és résztvevőkkel, minden járványügyi előírás betartásával. Vánkos Alexet a Szent László-templomban keresztelték, így kötődik közösségünkhöz, viszont a járvány miatt az első ünnepi szentmisét szintén a székesegyházban ünnepelte. Bakos Gábor volt a manufactora és Szabó Ervin atya prédikált.

Szeptember 20-án, vasárnap az esti mise után Szeghalmi Emese ének- és orgonaművész *Könnyek - zenés elmélkedés* címmel koncertet szervezett templomunkban szakrális művekből a jelen járványhelyzet lelki hangulatához is közelítve.

Október hónapban az Idősek Világnapja alkalmából a Szeretetszolgálat csoport egy Mária-képpel és a 2021-es év Katolikus Kalendáriumával ajándé-

kozta meg az elsőpéntekeseket, amit a rendes látogatás alkalmával adtam át, nagy örömükre.

Október 6-án a korábbi évek hagyományaihoz híven, 17.00 órakor a Szent László-plébániatemplomban a Romániai Magyar Demokrata Szövetség szervezésében az aradi vértanúk tiszteletére megemlékezést tartottunk a református, evangélikus és unitárius lelkészek jelenlétében. Sajnos alig 50 személy volt jelen az eseményen, ami meghatározta a hangulatot is.

Október 9-én, péntek este 19.00 órától a székesegyház előtti téren részt vettünk a közös szentségimádáson, amit a világvárvány megszűnéséért, illetve a missziók szándékára ajánlottunk fel. Plébániánk a férfiak imáival képviselte magát.

Október hónapban minden nap közös rózsafüzér imádság volt a templomban a Társulat szervezésében és vezetésével. Reggelente a mise után, a délutáni misék alkalmával pedig azt követően végeztük az októberi ájtatosságot.

Október 12-én a Nagyváradai Premontrei Öregdiákok Egyesületének és a Bihar Megyei Romániai Magyar Demokrata Szövetség szervezésében a plébániatemplom falán elhelyezett emléktáblánál megemlékezést tartottunk koszorúzással.

Október 15-én, csütörtökön az esti szentmisét követően, 19.00 órakor egy online térben közvetített szentmisét kezdeményeztek a vredenai testvérplébániánkról, az egyébként ekkor aktuális látogatásuk apropóján. Mi kivetítőn az ő, ők pedig kivetítőn a mi szentmisénket közvetítették, a technika miatt egyszerre volt nehézkes, ugyanakkor lelkileg felemelő és megható, hogy bár így, de mégis találkoztunk és közösen imádkoztunk. Isten áldása kíséreljen bennünket.

Októberben elkezdtük a hitoktatást. A rendkívüli helyzet előírásait betartva a templomban védőmaszkkal. Elsőáldozó csoportot indítottunk, sajnos egyelőre a tavalyi csoportnak csak a fele tért vissza. A hittanórát pénteken délután tartottuk. Sajnos október végétől az iskolák online végezték a tanítást, így a hittanórákat kénytelenek voltunk felfüggeszteni. Sajnos nem könnyű összeszedni a gyerekeket, most ez hangsúlyosabb.

November 1-jén, Mindenszentek ünnepe idén a hónap első vasárnapjára esett. A szokásnak megfelelően délután 3 órakor – mint minden évben – a Rulikowski temető Steinberger kápolnájánál elvégeztük a szertartást az elhunyt hívekért. A szertartáson jelen voltak: Bărbuț Péter Várad-Szent József telepi plébános és Vass Csaba CM Várad-Katalin telepi plébános is. A kántori szolgálatot Kribus Mónika kántor-karnagy látta el. A helyzethez képest elég szép számban voltak jelen hívek is.

November 8–10. között egészségügyi és biztonsági okok miatt a templomban nem volt szentmise. Mivel nem volt súlyos vagy veszélyes a helyzet

szerdától újból szentmisét ünnepeltünk a Szent László-templomban. A bizonytalanság ellenére is igyekszünk bízni.

Krisztus Király előtti szombaton a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus budapesti szervezőbizottságának kezdeményezésére szentségimádást szerveztünk mi is délelőtt 9 és 10 óra között, bekapcsolódva ebbe a világszintűvé nőtt ima-alkalomba. Boros Mária, Pap Gyula, Balogh Éva, Marian Anna, Rác Rozália, Orbán Mária, Lakó Eszter, Voiticsek Ilona, Suta Zsuzsa és Bódis Irénke vezették az imát, illetve minden ima után volt közös ének, majd felajánlás Jézus Szívének és szentségi áldás.

Krisztus Király vasárnapján, november 22-én az új egyháztanács tagjai letették fogadalmukat. Szeptember hónapban jelöléseket gyűjtöttünk, majd októberben a jelöltek listája alapján voltak a választások. Orbán Mária, Voiticsek Ilona, Tankó Zita, Árkosi Julianna, Serbán Mária, Szabó Ödön, Kovács László, Csávossy György, Bányai István, Pap Gyula, valamint Balogh Éva és Voiticsek Árpád póttagokként kerültek be a testületbe. A járvány miatt telefonon leadott szavazatok alapján Szabó Ödön lett az elnök, Csávossy György és Kovács László pedig az alelnökök. A fogadalomtétel a 11-es szentmise keretében volt és minden tag egy jelképes ajándékot – egy kis darab élesztőt – kapott, annak kifejezéséért, amit ez a szolgálat (főleg most) az egyházban jelent.

November 29 és december 1 között Bíró Norbert kálmándi plébános hét fiatalal Nagyváradra látogatott és mivel az egyetemista kollégium üres, itt voltak elszállásolva. Az itt töltött idő során ismerkedtek Nagyvárad épített örökségével, de a történetével is és a Szent László-kultusszal, mint értékes örökségünkkel. Látogatást tettünk Újpalotára, az ottani templomot, a sváb kultúrát ismerhették meg.

Az **adventi** időszakra bekapcsolódtunk az egyházmegye imaszándékaiba, ezekkel gyűjtva meg a koszorún a négy gyertyát vasárnapról-vasárnapra:

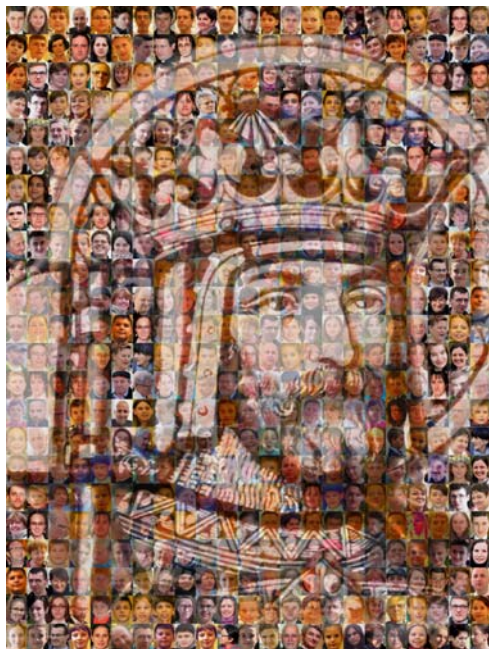
1. az egészségügyben dolgozókért,
2. tanárokért, nevelőkért, szülőkért,
3. a rendfenntartókért és az ellátásban dolgozókért,
4. az idősothonok munkatársaiért és önkéntesekért.

A plébánia közösségi adventi elhatározása szerint minden csütörtökön reggel 7-kor roraté szentmisét ünneplünk (7-kor a kijárási tilalom miatt). A felvetés és a vállalás az ifjúsági ének- és zenekartól származott. A közösség tagjai szép számban csatlakoztak és jöttek el a hajnali misére. Az adventi roraték során a templomban a fényeket ennek az időszaknak megfelelően alakítjuk. Gyertyákat és mécseseket gyűjtöttünk a templomban és ezek szép bensőséges fényt sugároztak szét.

Karácsony a maga bensőségességével ajándékozott meg bennünket. A kijárási tilalom miatt nem éjféli, hanem előesti misét ünnepeltünk szenteste 20.00 órákor. December 25-én Jézus Krisztus születésének ünnepén vasárnapi időpontokban tartottunk szentmiséket, és a fertőzésveszély elkerülése érdekében nem csomagokat készítettünk a gyermekeknek, hanem egy-egy nagy tábla csokoládét kaptak, amit maguk vettek ki egy kosárból az oltár előtt. Az ünnep másodnapján 9.00 és 11.00 órákor tartottunk miséket. A rendkívüli helyzetre való tekintettel mindenkit, akihez házat szentelni jártunk, telefonon felhívtunk, hogy csak oda menjünk idén, ahol azt kifejezetten kérik. 30 százaléka a híveknek vagy egy későbbi (nyári) időpontot kért volna, vagy idős hozzátartozóra hivatkozva kérte, hogy ez alkalommal maradjon el a szentelés. Természetesen ezt figyelembe vettük, illetve mivel a két ünnep között most mindenki otthon tartózkodott és annyira bizonytalan volt a helyzet alakulása, azokat a napokat is felhasználtuk és már akkor is jártunk két csoportban Bakos Gábor atyával.

December 31-én 18.00 órákor tartottuk az év végi hálaadást és beszámolót. Egy gesztussal próbáltunk mindenkit erősíteni, egy Szent László-képet adtunk át, amin a védőszentünk arca úgy rajzolódik ki, hogy a közösség tagjainak sok kicsi arcképe alkotja azt. Legyen ez is és minden igyekezetünk Isten dicsőségére és a lelkek üdvösségére!

Pék Sándor plébános

Kolbe

Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért. (Jn 15,13)

nyári nap tűzében
remegő, forró kristály a lég,
némán lebeg
földbeásott bunker,
cinkos szögcsdrót felett

szótlan barakkok mélyén
a rettenet bakancstalpa
alatt agonizál
a sorvadó remény

a csend márványarcán
távoli hangfoszlány okoz
hajszálrepedést:
valaki énekel
társul egy új hang
és még egy
majd egyre több

a föld mélye
ím felhörög
ének és imádság
fuvallata
orkánná dagad

boldogok a szomorúak,
mert vigasztalást nyernek

a csend szilánkokra hasad,
a szó áttör falakon,
fény gyúl beesett arcokon

boldogok kik üldözést szenvednek,
mert övék a mennyek országa

csüggedt szívekben
új remény sarjad
dobolja a dal ritmusát

boldogok a tiszta szívűek,
mert meglátják Istent

halkul a kórus
a lélek erős,
de gyenge a test

mire eljön a sokadik est,
egy marad,
ki még énekel,
dala búcsúzó lelkeket ölel.

2020

Szt. Maximilian Kolbe (1894. január 8. – 1941. augusztus 14.), lengyel ferences rendi minorita szerzetes, vértanú, Auschwitzben raboskodott.

1941. augusztus 1-jén barakkjából megszökött egy rab. A tábor parancsnoka a barakk tíz lakóját lassú éhhalálra ítélte. Kolbe atya önként vállalta a halált egy kétgyermekes családapa helyett. A foglyokat egy földbe ásott bunkerbe zárták. A bunkerből mindvégig hallatszott az imádság és az ének, amit Kolbe atya vezetett. Két hét után már csak ő maradt életben. Nagyboldogasszony vigíliáján injekcióval oltották ki életét.

Hála és köszönet illeti **Mons. Fodor József** általános helynök urat, akinek tollából közösségünk egy „önismereti könyvet” kapott – ahogyan azt Pék Sándor atya nevezte egy szentmisén.

Önismereti, mivel templomunkban szolgáló papokról, plébániánkhoz kötődő személyekről, eseményekről tudósít.

Isten fizesse helynök úr fáradozását!

„ (...) Mons. Fodor József általános helynök méltó emléket állít a *nagyvárad-újvárosi plébánia családfája* huszadik századi kiemelkedő alakjainak. Részletekbe menő, egészen személyes, helyenként derűs vonásokkal tarkított „arcukat” szemlélve rácsodálkozhatunk, hogy az embertelen körülmények ellenére emberek tudtak maradni: „*semmi egyébnek, de annak egésznek, épnek, föld-szülte földnek, és Isten-lehelte szépnek!*” (Sík Sándor)

A jelen körülmények között bátorítás ez mindannyiunk számára, hogy felismerjük helyünket és küldetésünket közösségeinkben, az evangélium hirdetésében és a felebarát szolgálatában.”

Részlet Exc. Böcskei László megyés püspök *Ajánlásából*

„ (...) legyünk büszkék múltunkra, őseinkre, ne dobáljuk őket sárral, rosszindulattal, hanem áldjuk őket az átadott örökségért, példaadásért, kitartásért, mert ha ők nem „*álltak volna a vártán*”, mi sem állhatnánk ma itt sokszor nagyon is eltelve önmagunk nagyságától. Gondolkozzunk el az Apostol figyelmeztetésén: „*Mi van, amit nem kaptál, ha pedig kaptad, mit dicsekszel vele, mintha nem kaptad volna?*” (I Kor 4,8).”

Részlet Mons. Fodor József általános helynök *Utószavából*

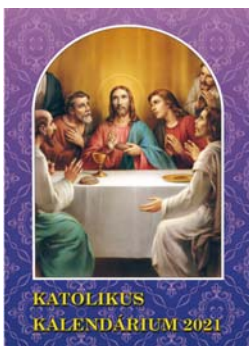
„*Sanctae Ladislave ora pro populo tuo Varadinensi!*« - »*Szent László könyörögj a te váradi népedért!*« írták az ősök ezt a könyörgést városunk legrégebbi katolikus oltára fölé. Milyen bőbeszédű ez a néhány szó, ez a tömör imádság... Vall az akkori lelkiiségről, árulkodik a személyes és közösségi önazonosságról, benne van a hittartalom és egy nagyon szép és hangos lenyomata annak az időnek és az akkori egyházi és világi ember benső rezdülésének, életének. (...)”

Részlet Ft. Pék Sándor plébános *Köszönetnyilvánításából*

- Január 3-án, elsővasárnap, egyben a templomunk *örökös szentségimádási napja* is. Délután, 14 órától elkezdjük a szentségimádást.
- *2021-es naptárak*, valamint Mons. Fodor József *Régi arcok, régi történetek Nagyvárad-Újvárosból* című könyve a sekrestyében megvásárolhatók.
- **Utolsó útjára kísértük** december 8-án † Martin Mária, december 18-án † Szabó András Mihály, december 24-én † Vásárhelyi Julianna Aurica, december 31-én † Theil Éva Augusta testvéreinket.

Könyvajánló

Sekrestyénkben kapható a **Katolikus Kalendárium 2021**. Lelkileg hasznos és szép ajándék az egész család számára. Ára 10 lej.

A tartalomból: Tanulságos történetek, Az elsőáldozók védőszentje, Gondolatok a világiárványról, Vianney Szent János a szenvedésről..., Pio atya és Mindszenty bíboros találkozása, Betegek Anyja, Szűz Mária (ima), Az első Cursillo története, Gyökössy Endre: Recept, Az atombomba szentje, Lélekemelő apróságok, Kalendáriumunk konyhájából.

A SZENTMISE OLVASMÁNYAI

Szűz Mária, Isten anyja – jan. 1.: Szám 6,22-27 – Gal 4,4-7 – Lk 2,16-21

Karácsony utáni 2. vas. – jan. 3.: Sir 24,1-4,12-16 – Ef 1,3-6,15-18 – Jn 1,1-18

Urunk megjelenése – Vízkereszt – jan. 6.: Iz 60,1-6 – Ef 3,2-3a.5-6 – Mt 2,1-12

Urunk megkeresztelkedése – jan. 10.: Iz 42,1-4.6-7 – ApCsel 10,34-38, – Mt 3,13-17

Évk. 2. vas. – jan. 17.: 1Sám 3,3b-10,19 – 1Kor 6,13c-15a. 17-20 – Jn 1,35-42

Évk. 3. vas. – jan. 24.: Jón 3,1-5.10 – 1Kor 7,29-31 – Mk 1,14-20

Évk. 4. vas. – jan. 31.: MTörv 18,15-20 – 1Kor 7,32-35 – Mk 1,21-28

A havilapot szerkeszti a Nagyvárad-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia.
410209 Nagyvárad, Primáriei utca 9. Telefon: 0259/431-652. www.szentlaszloplebania.ro
facebook: Nagyvárad-Újvárosi-Szent-László-Római-Katolikus-Plébánia
Készült a nagyváradí Litera Print nyomdában.